

वभूव सुप्रजा साध्वी ईश्वरी भुवनेश्वरी ।
 व्रतस्यास्य प्रभावेन सुपुत्रा त्वच्च देवकि ॥
 भविष्यति त्रिलोकेशं पुत्रं च जनयिष्यति ।
 इतिवं श्रावयित्वा च विरराम मुनिस्तदा ॥
 जगाम स्वपुरं पार्थ मयाप्येवं तवोदितम् ।
 याः स्त्रियः स्वाचरिष्यन्ति व्रतमेतद्दुष्प्रिष्ठिर ॥
 कुक्कुटाख्यं प्रवङ्गाख्यं देवकाचरितं शुभम् ।
 नासां सन्ततिविच्छेदो न कदाचिद्भवति ॥
 स्त्रियश्चेवाचरिष्यन्ति व्रतमेतत् सुखप्रदम् ।
 अस्मिन् लोके सुखं भुक्त्वा यास्यन्ति शिवमन्दि-

रम् ॥
 या कुक्कुटीव्रतमिदं प्रवर्गोसमेतं
 देवं विभाय हृदये च गुहं निधाय ।
 भक्त्या करोति कलुषौघविघातद्वन्द्वं
 साध्वी सदा भवति शोभनजीववत्सा ॥
 इति भविष्यपुराणे कुक्कुटीव्रतकथा समाप्ता ॥
 लवः, स्त्री, (लू + अप् ।) जातीयफलम् । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥ लवङ्गम् । लामञ्जकम् । ईषत् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 लवः, पुं, (लवणमिति । लू + अप् ।) जेष्टः ।
 (यथा, रघुः । १६ । ६६ ।
 “वक्रोत्तरायरेलकेस्तुरण्य-
 चूर्णाख्यान् वारिलवान् वमन्ति ॥”)
 विनाशः । छेदनम् । रामपुत्रः । इति मेदिनी ।
 वे, २२ ॥ अत्र विनाशस्थाने विलासः । इति विश्वः
 हेमचन्द्रः ॥ (रामपुत्रस्य जन्मविवरणदिकं
 रामायणे उत्तरकाण्डतो द्रष्टव्यम् ।) काल-
 भेदः । यथा,—
 “अष्टादशनिमेषास्तु काष्ठा काष्ठादयं लवः ॥”
 इति हेमचन्द्रः ॥
 (यथा, भागवते । १ । १० । १३ ।
 “तुलयाम लवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम् ।
 भगवत्सङ्गिसङ्गस्य मर्त्यानां किमुताशिवः ॥”)
 लावानामा प्रची । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (किङ्गल्कः । पञ्चः । गोपुच्छकोम । इति रघु-
 टीकायां मल्लिनाथधृतवैजयन्ती ॥ यथा, रघुः ।
 १५ । ३२ ।
 “स तौ कुशुलवोष्मदगर्भेक्षेदौ तदाख्यया ।
 कविः कुशुलवावेव चकार किञ्च नामतः ॥”)
 लवङ्गं, स्त्री, (लुनाति श्लेष्मादिकमिति । लू +
 “तरत्वादिभ्यश्च ।” उणा० १ । ११६ । इति
 अङ्गच् ।) खनामख्यातवयिगद्रथभेदः । तत्-
 पथ्यायः । देवकुसुमम् २ शीघ्रं चम् ३ । इत्य-
 मरः ॥ शीघ्रं चम् ४ । इति भावप्रकाशः ॥
 लवङ्गकम् ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ लवङ्ग-
 कलिका ६ इत्यम् ७ श्लेखरम् ८ लवम् ९
 शीघ्रं चम् १० रश्मिम् ११ वारिसम्भवम् १३
 शृङ्गारम् १४ गोपुच्छकुसुमम् १५ चन्दन-
 प्रयम् १६ । अस्य गुणाः । शीतलत्वम् । तिक्त-
 लम् । चञ्चलत्वम् । भुक्तरोचनत्वम् । वात-
 पित्तकफनाशित्वम् । तीक्ष्णत्वम् । मूर्च्छरुजा-
 पहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ आधानानाह-

शूलतलम् । दीपनत्वम् । लघुत्वम् । इति राज-
 वल्लभः ॥ अपि च ।
 “लवङ्गं कटुकं तिक्तं लघु नेचहितं हिमम् ।
 दीपनं पाचनं रुच्यं कफपित्तामनाशकम् ॥
 दृष्यां हृद्दिं तथाभ्यान् शूलमाशु विनाशयेत् ।
 कांसं श्वासश्च हिक्काश्च चयं चपयति ध्रुवम् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 (यथा,—
 “विरहानलसन्तप्ता तापिनी कापि कामिनी ।
 लवङ्गानि समुत्सृज्य यद्विद्ये राहवे देवौ ॥”
 इत्युद्भटः ।)
 लवङ्गकं, स्त्री, (लवङ्ग + स्वार्थे कन् ।) लवङ्गम् ।
 इति शब्दरत्नावली । (लवङ्गशब्देऽस्य विध-
 रणं विज्ञेयम् ।)
 लवङ्गकलिका, स्त्री, लवङ्गम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 लवङ्गलता, स्त्री, (लवङ्गस्य लता ।) पुष्पलता-
 विशेषः । यथा, जयदेवः ।
 “ललितलवङ्गलतापरिश्रौलनकोमलमलय-
 समीरे ।
 मधुकर्णकरकरम्बितकोकिलजुजितकुङ्कु-
 कुटीरे ॥
 विहरति हरिहरिह वरसवचने ।
 वृष्यति युवतिजननेन समं सखि विरहिजनस्य
 दुरन्ते ॥”
 (यथा च ।
 “अपि । प्रवङ्ग ! लवङ्गलतालये
 पिव मधूनि विधूय मधुव्रतान् ।
 इह वने हि वनेचरसकुले
 नहि सतामसताश्च विवचना ॥”)
 राधायाः सखीविशेषश्च ॥
 लवणं, स्त्री, (लुनाति आधामिति । लू + नन्वादि-
 त्वात् ल्युः । प्रथोदरादित्वात् णत्वम् ।) चार-
 रसयुक्तद्रव्यम् । तत्तु पञ्चविधं यथा । सौव-
 र्चलम् १ सैन्धवम् २ विटम् ३ औद्भिदम् ४
 सासुद्रम् ५ । तथा हि ।
 “सासुद्रं यत्तु लवणमचौर्वं वसिरश्च तत् ।
 सैन्धवोऽस्त्री शीतशिवं माथिमन्थश्च सिन्धुजे ॥
 रौमकं वसुकं पाक्यं विडुश्च त्तके इयम् ॥”
 सौवर्चलेऽचरुचके । इत्यमरः ॥ (अस्य विवरणं
 यथा । “सैन्धवसासुद्रविडुसौवर्चलरौमकोद्भिद-
 प्रथतीनि लवणानि यथोत्तरसुस्थानि वात-
 हरानि कफपित्तकरानि यथापूर्वं स्निग्धानि
 खादूनि स्त्र्यन्त्रपुरीषाणि चेति ॥
 “चतुस्र्यं सैन्धवं हृदयं रुच्यं लज्जामिदीपनम् ।
 स्निग्धं समधुरं वृष्यं शीतं दोषघ्नसुप्तमम् ॥
 सासुद्रं मधुरं पाके नाद्युष्णमविदाहि च ।
 भेदनं स्निग्धमीघ्रं शूलघ्नं नातिपित्तलम् ॥
 सच्यारं दीपनं रुच्यं शूलहृद्रोगनाशनम् ।
 रोचनं तीक्ष्णसुष्णश्च विडुं वाताशुलोमनम् ॥
 लघुसौवर्चलं पाके वीर्य्यं विशदं कटु ।
 गुल्मशूलविषमघ्नं हृदयं सुरभि रोचनम् ॥

रौमकं तीक्ष्णमद्युष्णं अवायि कटुपाकि च ।
 वातघ्नं लघु विखन्दि स्त्र्यं विडुं भेदि मूत्रलम् ॥
 लघु तीक्ष्णोष्णसुत्क्रोदि स्त्र्यं वाताशुलोमनम् ।
 सतिक्तं कटु सच्यारं विद्यालवणमौद्भिः ॥
 कफवातक्रिमिहरं लेखनं पित्तकोपनम् ।
 दीपनं पाचनं भेदि लवणं गुटिकाह्वयम् ॥
 जघसुतं बालुकैलं श्लेष्मलाकरोद्भवम् ।
 लवणं कटुकं छेदि विहितं कटु चोष्यते ॥”
 इति सुश्रुते स्त्र्यस्थाने ४६ अध्यायः ॥ ॥
 लू + भावे ल्युट् ।) छेदनम् । यथा । लवोऽभि-
 लावो लवणे । इति चामरः (खड्गगुह-
 प्रकारविशेषः । यथा, हरिवंशे भविष्य-
 पर्जन्ये । ५३ । १७ ।
 “आहितं चित्रकं चिमं कुद्रवं लवणं धृतम् ॥”)
 लवणः, पुं, (लुनातीति । लू + ल्युः ।) सिन्धु-
 भेदः । (यथा, महाभारते । ६ । ५ । १५ ।
 “लवणेन समुद्रेण समन्नात् परिकारितः ॥”)
 राक्षसविशेषः । रक्षविशेषः । इति मेदिनी ।
 स्त्री, ७४ ॥ (यथा, भागवते । ३ । ३१ । ७ ।
 “कटुतीक्ष्णोष्णलवणश्चारास्त्रादिभिरुत्खल्यैः ।
 मातृसुक्तेरुपसृष्टः सर्वज्ञोऽस्थितवेदनः ॥”)
 पृथिव्यसिगुणबाहुल्यालवणः । इति चक्रपाणि-
 दत्तज्ञतद्रव्यगुणोपरि शिवदाधीयटीका । तत्-
 पथ्यायः । पटुः २ । तस्य गुणाः ।
 “लवणो रश्मिघ्नरोहिदायी
 प्रचनः खादुकरश्च सारकश्च ।
 रसितो नितरां चराश्च पित्तं
 श्रुतिमानश्च ददाति कुष्ठकारी ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अपि च ।
 “लवणः क्षेदनस्त्रीक्ष्णः पाचनो दीपनः सरः ।
 स्निग्धो रश्मिकरः स्यन्दो दृष्टिमुक्करो लघुः ॥”
 अन्वयः ।
 “लवणः श्लेष्मनो रुच्यः पाचनः कफपित्तदः ।
 पुंस्त्ववातहरः कायशैथिल्यहृत्ताकरः ।
 सोऽतिशुक्तोऽपिपाकासपित्तकुष्ठचयापगतः ॥”
 इति राजवल्लभः ॥ * ॥
 (“लवणः स्यन्द्यत्वात्सं कपोलमगदाहृत्तः ॥
 “लवणः स्तम्भसङ्घातवन्धविभापनोऽयिच्छत् ॥
 छेदनः खेदनस्त्रीक्ष्णो रोचनश्चेदभेदकत् ।
 सोऽतिशुक्तोऽसवपनं खलति पतितं वल्लम् ॥
 दृष्टकुष्ठविषवीसर्पान् जनयेत् चपयेद्भलम् ॥”
 इति वाग्भटे स्त्र्यस्थाने दृष्टमेऽध्याये ॥
 “लवणो रश्मिः पाचनः क्षेदनः दीपनः आवनः
 छेदनः भेदनस्त्रीक्ष्णः सरो विकासधः स्यव-
 काशकरो वातहरः स्तम्भवन्धसङ्घातविधमनः
 सर्वरसप्रखनीकभूत आस्यं विसावयति कफं
 विखन्दयति मार्गान् श्लेष्मयति सर्वेशरीरा-
 वधवान् स्त्र्यकरोति रोचयत्याहारमाहार-
 योगी नाद्यधेगुहः स्निग्ध उष्णश्च ।
 स एवं गुणोऽप्येक एवात्यधेसुपुष्पमानः
 पित्तं कोपयति रक्तं वृद्धयति तर्पयति मूर्च्छ-